

WIERZĘ W DUCHA ŚWIĘTEGO

Śpiew do Ducha Świętego, np.: *Duchu Święty przyjdź!*

P: Przeżywamy czuwaniu przed dniem Zesłania Ducha Świętego. W obecnej części tego czuwania chcemy wraz z całym Kościołem wyznać wiarę w Trzecią Osobę Bożą, uwielbiać Boga, że nam objawił tę tajemnicę i prosić Go pokornie, aby tę wiarę nieustannie pomnażał. Mocna wiara rodzi w nas pełne zaufanie do Boga oraz owocuje dojrzałą miłością do Niego. Wsłuchajmy się więc w nauczanie Katechizmu Kościoła Katolickiego o Duchu Świętym, a po każdym fragmencie będziemy śpiewać pieśni uwielbienia i dziękczynienia.

Objawienie tajemnicy Ducha Świętego

L1: „Nikt... nie może powiedzieć bez pomocy Ducha Świętego: 'Panem jest Jezus'» (1 Kor 12, 3). «Bóg wysłał do serc naszych Ducha Syna swego, który woła: *Abba, Ojczy!*» (Ga 4, 6). Poznanie wiary jest możliwe tylko w Duchu Świętym. Aby pozostawać w jedności z Chrystusem, trzeba najpierw zostać poruszonym przez Ducha Świętego. To On wychodzi naprzeciw nas i wzbudza w nas wiarę. Mocą naszego chrztu, pierwszego sakramentu wiary, życie, które ma swoje źródło w Ojcu i zostaje nam ofiarowane w Synu, jest nam udzielane wewnątrz i osobowo przez Ducha Świętego w Kościele: «Chrzest udziela nam łaski nowego narodzenia w Bogu Ojcu, za pośrednictwem Jego Syna w Duchu Świętym. Ci bowiem, którzy noszą Ducha Bożego, są prowadzeni do Słowa, to znaczy do Syna; Syn przedstawia ich jednak Ojcu, a Ojciec udziela im niezniszczalności. Bez Ducha nie można więc widzieć Ojca, a bez Syna nikt nie może zbliżyć się do Ojca, ponieważ Syn jest poznaniem Ojca, a poznanie Syna Bożego dokonuje się przez Ducha Świętego» (KKK 683).

L2: Bądź uwielbiony, Panie, w darze Ducha Świętego, który do nas przychodzi i wzbudza w nas wiarę. Dziękujemy za dar wiary i nią przeniknięci śpiewamy z radością:

Śpiew: *Panu naszemu pieśni grajcie* lub inny śpiew uwielbienia.

L1: „Duch Święty przez swoją łaskę pierwszy wzbudza naszą wiarę i udziela nowego życia, które polega na tym, abyśmy znali "jedyne prawdziwego Boga oraz Tego, którego posłał, Jezusa Chrystusa" (J 17, 3). Jest On jednak ostatni w objawieniu Osób Trójcy Świętej. Św. Grzegorz z Nazjanzu, "Teolog", wyjaśnia ten rozwój pedagogią Boskiego "zstępowania": «Stary Testament głosił wyraźnie Ojca, Syna zaś bardzo niejasno. Nowy objawił Syna i pozwolił dostrzec Bóstwo Ducha. Teraz Duch mieszka pośród nas i udziela nam jaśniejszego widzenia samego siebie. Nie było bowiem rzeczą roztrofną głosić otwarcie Syna, gdy nie uznawano jeszcze Bóstwa Ojca, i dodawać Ducha Świętego jako nowy ciężar, jeśli można użyć nieco śmiałego wyrażenia, kiedy jeszcze Bóstwo Syna nie było uznane... Jedynie na drodze postępu i przechodzenia "od chwały do chwały" światło Trójcy Świętej zajaśnieje w pełniejszym blasku» (KKK 684).

L2: Bądź uwielbiony, Duchu Święty, który sam dajesz się nam poznać. Ty nas prowadzisz „od chwały do chwały” i dajesz nam udział w jedności Osób Bożych. Dziękujemy Ci za wiarę w tę tajemnicę i nią przeniknięci śpiewamy z radością:

Śpiew: *Chwała Bogu Ojcu, w chwale Jego Syn* lub inny śpiew uwielbienia.

L1: „Tego, co Boskie, nie zna nikt, tylko Duch Boży» (1 Kor 2, 11). Teraz Jego Duch jest Tym, który objawia Boga, pozwala nam poznać Chrystusa, Słowo Boga, Jego żywe Słowo, ale nie wypowiada samego siebie. Ten, który "mówił przez proroków", pozwala nam usłyszeć Słowo Ojca. Jego samego jednak nie słyszymy. Poznajemy Go, gdy objawia nam Słowo i czyni nas zdolnymi do przyjęcia Go w wierze. Duch Prawdy, który "odśłania" nam

Chrystusa, nie mówi "od siebie" (J 16, 13). Takie prawdziwie Boskie wyniszczenie wyjaśnia, dlaczego Go "świat przyjąć nie może, ponieważ Go nie widzi ani nie zna" (J 14,17), podczas gdy znają Go wierzący w Chrystusa, ponieważ w nich przebywa" (KKK 687).

L2: Bądź uwielbiony, wszechmogący Ojciec, którego tajemnice objawia na Twój Duch. Bądź uwielbiony, Synu Boży, którego słowo jest nam przekazywane w Duchu Świętym.

Śpiew: *Ojciec, chwała Tobie..., Jezu..., Duchu...* lub inny śpiew.

L1: „Ten, którego Ojciec posłał do naszych serc, Duch Jego Syna, jest rzeczywiście Bogiem. Współistotny Ojcu i Synowi, zarówno w wewnętrznym życiu Trójcy, jak i w Jej darze miłości dla świata, jest od Nich nierozdzielny. Adorując jednak Trójcę Świętą, ożywiającą, współistotną i niepodzielną, wiara Kościoła wyznaje także odrębność Osób. Gdy Ojciec posyła swoje Słowo, posyła zawsze swoje Tchnienie: jest to wspólne posłanie, w którym Syn i Duch Święty są odrębni, ale nierozdzielni. Oczywiście, Chrystus jest Tym, który ukazuje się, On, Obraz widzialny Boga niewidzialnego, ale objawia Go Duch Święty" (KKK 689).

L2: Bądź uwielbiony, Panie Jezu, gdyż objawiłeś nam tajemnicę Trójcy i dziś możemy Ją adorować. Bądź uwielbiony w tajemnicy Wcielenia, która dokonała się w mocy Ducha Świętego i w tajemnicy Odkupienia, która jest również przeniknięta Jego działaniem.

Śpiew: *Chwałę Ciebie, Panie* lub inny śpiew uwielbienia.

P: Wyznaliśmy wiarę w Ducha Świętego, który jest jedno z Ojcem i Synem, którego tajemnica została nam objawiona. Pozostańmy w chwili ciszy, aby to misterium rozważyć w sercu.

Chwila ciszy.

Imię własne Ducha Świętego i symbole, które objawiają Jego tajemnicę

P: Kontemplujemy nadal tajemnicę Trzeciej Osoby Bożej. Wsłuchajmy się w dalsze słowa Katechizmu, które pomagają nam lepiej zrozumieć własne imię Ducha Świętego oraz symbole, w których On się objawia.

L3: „«Duch Święty» jest imieniem własnym Tego, którego wielbimy i któremu oddajemy chwałę wraz z Ojcem i Synem. Kościół otrzymał Go od Pana i wyznaje Go w czasie chrztu swoich nowych dzieci. Pojęcie «Duch» jest tłumaczeniem hebrajskiego słowa *Ruah*, które przede wszystkim oznacza tchnienie, powietrze, wiatr. Jezus posługuje się obrazem wiatru, aby zasugerować Nikodemowi transcendentną nowość Tego, który jest w sposób osobowy Tchnieniem Boga, Duchem Bożym. Z drugiej strony, Duch i Święty to przymioty Boże wspólne Trzem Osobom Boskim. Łącząc jednak te dwa pojęcia, Pismo święte, liturgia i język teologiczny określają niewymowną Osobę Ducha Świętego, unikając możliwej dwuznaczności z innym sposobem posługiwania się pojęciami «duch» i «święty»" (KKK 689).

L4: Bądź uwielbiony, Duchu Święty, w tajemnicy Twego Imienia. Pozwól nam je coraz lepiej poznawać i wychwalać całym sercem.

Śpiew: *Święty, Święty... dziś wznosimy nasze ręce* lub inny śpiew.

L3: *Woda*. Symbolika wody oznacza działanie Ducha Świętego w sakramencie chrztu, ponieważ po wezwaniu Ducha Świętego staje się ona skutecznym znakiem sakramentalnym nowego narodzenia; jak nasze pierwsze naturalne narodzenie dokonało się w wodzie, tak woda chrzcielna rzeczywiście oznacza nasze narodzenie do życia Bożego, które jest nam udzielane w Duchu Świętym. "Ochrzczeni w jednym Duchu" zostaliśmy również, napojeni jednym Duchem" (1 Kor 12, 13): Duch jest więc także w sposób osobowy Wodą żywą, która wypływa z boku Chrystusa ukrzyżowanego jak ze swego źródła i która tryska w nas na życie wieczne" (KKK 694).

L4: Bądź uwielbiony Jezu, który wylałeś na nas Ducha Świętego i zanurzyłeś nas w Nim samym. Spraw, aby strumienie wody żywej zawsze płynęły z naszego wnętrza.

Śpiew: *Święte imię Jezus* lub inny śpiew.

L3: „*Namaszczenie*. Symbolika namaszczenia olejem także oznacza Ducha Świętego, a nawet staje się Jego synonimem. We wtajemniczeniu chrześcijańskim jest ono znakiem sakramentalnym bierzmowania, słusznie nazywanego w Kościołach wschodnich "chryzmacją". Chcąc jednak ująć w pełni całą wymowę tej symboliki, trzeba odwołać się do pierwszego namaszczenia dokonanego przez Ducha Świętego, którym było namaszczenie Jezusa. Chrystus (w języku hebrajskim "Mesjasz") oznacza "namaszczony" Duchem Bożym. "Namaszczeni" Pana byli już w Starym Przymierzu w sposób szczególnie król Dawid. Jezus jest Namaszczonym Boga w sposób zupełnie wyjątkowy, ponieważ człowieczeństwo, które przyjmuje Syn, jest całkowicie "namaszczone Duchem Świętym". Jezus jest ustanowiony "Chrystusem" przez Ducha Świętego. Dziewica Maryja poczęła Chrystusa z Ducha Świętego, który przez anioła ogłasza Go jako Chrystusa podczas Jego narodzenia i który poleca Symeonowi iść do Świątyni, by zobaczył Mesjasza Pańskiego; On napełnia Chrystusa i Jego moc wychodzi z Chrystusa, gdy uzdrawia i leczy choroby. On wreszcie wskrzesza Jezusa z martwych. Jezus, ustanowiony w pełni „Chrystusem” w Jego człowieczeństwie zwyciężającym śmierć, wylewa obficie Ducha Świętego, aby święci”, zjednoczeni z człowieczeństwem Syna Bożego, przyoblekli się w "człowieka doskonałego", który realizuje "Pełnię Chrystusa" (Ef 4, 13): "całego Chrystusa", według wyrażenia św. Augustyna” (KKK 695).

L4: Wielbimy Cię, Panie, który zostałeś namaszczony Duchem Świętym i w znaku namaszczenia objawiasz nam sposób działania Ducha. Dziękujemy Ci za udział w tym namaszczeniu, które wycisnęło w naszej duszy niezatarte znamię w sakramentach chrztu i bierzmowania. Przyjmij nasz śpiew uwielbienia.

Śpiew: *Jezus, najwyższe Imię* lub inny śpiew.

L3: „*Ogień*. Podczas gdy woda oznaczała narodzenie i płodność życia udzielanego w Duchu Świętym, ogień symbolizuje przekształcającą energię dzieł Ducha Świętego. Prorok Eliasz, który "powstał jak ogień, a słowo jego płonęło jak pochodnia" (Syr 48,1), swoją modlitwą sprowadza ogień z nieba na ofiarę na górze Karmel; jest on figurą ognia Ducha Świętego, który przekształca wszystko, czego dotknie. Jan Chrzciciel, który pójdzie przed Panem w duchu i mocy Eliasza" (Łk 1,17), zapowiada Chrystusa jako Tego, który "chrzcic... będzie Duchem Świętym i ogniem" (Łk 3, 16), tym Duchem, o którym Jezus powie: "Przyszedłem rzucić ogień na ziemię, i jakże bardzo pragnę, żeby on już zapłonął" (Łk 12, 49). W postaci języków "jakby z ognia" Duch Święty spoczywa na uczniach w poranek Pięćdziesiątnicy i napełnia ich sobą (Dz 2, 3-4). Tradycja duchowa zachowa tę symbolikę ognia jako jedną z najlepiej wyrażających działanie Ducha Świętego: "Ducha nie gaście" (1 Tes 5, 19)" (KKK 696)".

L4: Uwielbiamy cię, Duch Święty, który przychodzisz do nas w znaku ognia i rozpalasz nieustannie nasze serca. Niech płoną one miłością Boga i ludzi.

Śpiew: *Duchu Ogniu, Duchu Żarze* lub inny śpiew.

P: Rozważmy w ciszy tę naukę Kościoła o działaniu Ducha Świętego. Mówią o tym działaniu także inne znaki, takie jak obłok i światło, pieczęć i ręka, a także szczególnie często widziany znak gołębic. Pozostańmy w ciszy.

Chwila ciszy.

Litania do Ducha Świętego

Kyrie, elejson. Chryste, elejson. Kyrie, elejson.

Chryste, usłysz nas. Chryste, wysłuchaj nas.

Ojciec z nieba, Boże, zmiłuj się nad nami.

Synu Odkupiciela świata, Boże,

Duchu Święty, Boże,

Święta Trójco, Jedyny Boże,

Duchu Święty, Trzecia Osoba Trójcy Przenajświętszej,

Duchu Święty, który od Ojca i Syna pochodzisz,
Duchu Święty, który na początku stworzenia świata unosiłeś się nad wodami,
Duchu Święty, który w postaci gołębiczy pojawiłeś się nad Chrystusem w wodach Jordanu,

Duchu Święty, który zstąpiłeś na apostołów w postaci języków ognistych,
Duchu Święty, który żarem gorliwości przepelniałeś serca uczniów Pańskich,
Duchu Święty, który odrodziłeś nas w wodzie chrztu świętego,
Duchu Święty, który nas umocniłeś w sakramencie bierzmowania,
Duchu Święty, przez którego Bóg czyni nas dziećmi swoimi,
Duchu Święty, który wlewasz miłość Boską do serc naszych,
Duchu Święty, który nas uczysz prawdziwej pobożności,
Duchu Święty, źródło radości,
Duchu Święty, strażniku sumień naszych,
Duchu Święty, obecny w nas przez łaskę swoją,
Duchu Święty, dawco mądrości i rozumu,
Duchu Święty, dawco rady i męstwa,
Duchu Święty, dawco umiejętności i pobożności,
Duchu Święty, dawco bojaźni Bożej,
Duchu Święty, dawco wiary, nadziei i miłości,
Duchu Święty, natchnienie skruchy i żalu wybranych,
Bądź nam miłościw, przepuść nam, Duchu Święty.
Bądź nam miłościw, wysłuchaj nas, Duchu Święty.
Bądź nam miłościw, wybaw nas, Duchu Święty.
Od zuchwałej ufności w miłosierdzie Boże,
Od zwątpienia w zbawcze działanie łaski,
Od buntu przeciwko prawdzie chrześcijańskiej,
Od braku serca wobec bliźnich naszych,
Od zatwardziałości w grzechach,
Od zaniedbania pokuty,
Od wszelkich złych i nieczystych spraw i myśli,
Od nagłej i niespodziewanej śmierci,
Od potępienia wiekuistego,
My grzeszni, Ciebie prosimy, wysłuchaj nas, Duchu Święty.
Abyś Kościół Twój święty rządzić i zachować raczył,
Abyś nas w wierze katolickiej utwierdzić raczył,
Abyś nam wytrwałości i męstwa udzielić raczył,
Abyś umysł nasze pragnieniem posiadania nieba natchnąć raczył,
Abyś nas oczyścić i godne w nas mieszkanie dla siebie przygotować raczył,
Abyś nas w cierpieniach pocieszyć raczył,
Abyś nas w łasce Twojej utwierdzić i zachować raczył,

Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata, przepuść nam, Panie.
Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata, wysłuchaj nas, Panie.
Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata, zmiłuj się nad nami.

K: Panie, wysłuchaj modlitwy nasze.

W: A wołanie nasze niech do Ciebie przyjdzie.

Módlmy się: Duchu Święty, który zgromadziłeś wszystkie narody w jedności wiary, przybądź i napełnij serca Twoich sług łaską swoją, zapal w nas ogień Twojej miłości i chroń od wszelkiego złego. W: Amen.

Śpiew: *Zjednoczeni w Duchu* lub inny śpiew.